

Bijblijven

Blijspel in twee bedrijven

voor dames

door

EMILE LOTZ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BIJBLIJVEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EMILE LOTZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Carla

Sophie

Emma

Loes

Cursisten van rond de 60 jaar oud.

Eva/Gerda: cursusleidsters. Kan ook een dubbelrol zijn en dus door een enkele actrice gespeeld worden.

Vier dames, allen rond de 60 jaar oud, volgen een computercursus om bij te blijven. Ook de cursusleidsters zijn van deze leeftijd.

DECOR:

Het alles speelt zich af tijdens twee lesuren, in een schoollokaal. Naar eigen inzicht in te vullen: een landkaart aan de wand of een schoolbord: schoolspullen. Een aantal stoelen en tafeltjes. (*minimaal 4*) En een deur. En op de voorgrond een tafeltje met een computer. Echt of nep. (*kan ook van karton zijn; de achterkant, met een draad, is voor het publiek te zien*)

EERSTE BEDRIJF

Vier dames op vier stoelen. Ze hebben allemaal kleine of grote handtassen bij zich en hun jassen over de stoelen hangen. Emma heeft een grote bos bloemen bij zich. De eerste ongemakkelijke momenten van stilte tussen vier mensen die elkaar nog niet kennen. Loes leest iets. Sophie bekijkt het schoollokaal aandachtig. Carla trommelt verveeld met haar vingers op de tafel. Het trommelen wordt door de dames bekeken, maar niemand zegt iets. Emma vindt de stilte steeds ongemakkelijker en hoest. Nog een keer.

Sophie: Èhm...

Emma: *(hoest weer)*

Sophie: Wilt u een hoestsnoepje, mevrouw..?

Emma: Oh, lekker, graag...

Sophie begint in haar tas te rommelen.

Emma: Altijd zo'n droge lucht in zo'n klaslokaal, vind u niet?

Sophie: Wat u zegt, mevrouw...

Emma: Zegt u maar Emma, hoor...

Sophie: Emma... ja... ik dacht... *(ze blijft in haar tas zoeken)* Ik dacht toch echt dat ik hoestsnoepjes mee had... *(Carla heeft wat ongeduldig naar het geheel gekeken, doet haar hand in haar zak en haalt er loom een rol snoep uit die ze Emma voorhoudt)*

Emma: Ah, dank u wel... *(ze stopt hem in haar mond en Carla stopt de rol weer in haar zak. Sophie heeft niet gezien wat er gebeurde en blijft dapper doorzoeken in haar tas)*

Sophie: Ah! *(Sophie heeft eindelijk iets gevonden in haar tas: een zakje snoep. Dat houdt ze Emma voor. Maar dan ziet ze dat Emma al voorzien is)* Oh... *(maar Emma grabbelt al in het zakje en stopt ook dit snoepje in haar mond. Sophie kijkt naar de andere twee dames. Ze houdt ook Carla iets voor)* Wilt u ook een snoepje? *(Carla pakt een snoepje en houdt Sophie haar rol snoep voor)*

Sophie: *(verrast)* Oh, ik... ja... *(ze weet niet zo goed wat te doen, maar pakt dan toch een snoepje. Daarbij houdt ze haar zakje snoep op zijn kant en er vallen allemaal snoepjes uit)* Oh, jee! *(ze gaat meteen op haar knieën en begint te rapen. Ze komt ook bij Loes onder haar tafeltje. Loes heeft tot dan toe aandachtig zitten lezen en het hele snoepjesuitwisselen gemist. Ze is dan ook erg verbaasd als ze Sophie onder haar tafel ziet zitten)* Oh, goedenavond...

Loes: Goedenavond... *(Sophie houdt een snoepje op naar Loes)*

Sophie: Wilt u er ook eentje?

Loes: Nee, dank u... *(Emma is intussen ook in haar tas gedoken)*

Emma: Heeft een van u dames misschien trek in zo eentje? *(ze haalt een enorme krakeling/koek uit haar tas. De dames kijken wat verbaasd naar het enorme baksel)* Wilt u een krakeling..? zelf gebakken... *(ze houdt de enorme krakeling uit naar Sophie)*

Sophie: Èh... nou, dat ziet er erg lekker uit, zeg... Ik mag ze alleen niet hebben van mijn dokter; ik moet een beetje op mijn cholesterol letten, ziet u... èh... Emma...

Emma: Oh... iemand anders misschien?

Loes: Nee, dank u... ik moet van mijn dokter op mijn zout letten...

Carla: Oh, nee, nee: ik moet van mijn dokter op mijn suiker letten... en daar zit volgens mij een heel pak suiker in, als ik het zo zie...

Emma: Oh... *(ze stopt hem weer weg)*

Sophie: Eet u hem niet zelf op dan... ?

Emma: Oh, nee, nee hoor, dat mag ik absoluut niet van mijn dokter... *(weer een stilte. De dames sabbelen op de snoepjes en weten weer niet zo goed wat te doen met zichzelf terwijl ze moeten wachten. Dan kijkt nu dan toch Loes op van haar leeswerk en kijkt het leslokaal eens rond. Ze ziet dat ook de andere dames rondkijken)*

Loes: Dat is een tijd geleden, zeg...

Sophie: Wat zegt u?

Loes: Dat is een tijd geleden dat ik in een klaslokaal geweest ben...

Emma: Ja, inderdaad, zeg...

Carla: De laatste keer was denk ik toen mijn zoon weer eens iets had uitgevreten... Had hij weer eens iemand een bloedneus geslagen of zo...

Emma: Vuurwerk; had mijn jongen rotjes afgestoken op het schoolplein...

Sophie: Ja, bij de kinderen, dat moet de laatste keer geweest zijn... En altijd nog dezelfde geur, vind u ook niet... zo'n vreemde geur...

Loes: Krijt...

Emma: Wat zegge u?

Loes: Krijt, het ruikt naar krijt... vies eigenlijk... Raar eigenlijk dat ze nog steeds krijt gebruiken; dat deden ze ook al toen ik nog een meisje was; een van de weinig dingen die niet verandert zijn. Nog altijd die krijtgeur... *(Emma begint te grinniken. De andere dames kijken haar wat bevreemd aan, maar niemand durft iets te zeggen. Emma lacht weer in zichzelf)*

Carla: Waar lach je nou om?

Emma: Oh, ik denk aan mijn kleinkind, Patrick, het zoontje van mijn oudste...

Carla: Ah...

Emma: Die vindt krijt momenteel het lekkerste dat er is...

Loes: Oh, dat bedoeld u...

Emma: Hij vindt krijt zelfs lekkerder dan oma's krakelingen...

Sophie: Nee, toch?

Emma: Ja, hoor, we proberen hem steeds te vertellen dat hij er mee moet tekenen, maar hij eet ze liever op... Vooral de groene vindt hij lekker...

Sophie: Hoe oud is Patrick?

Emma: Èhm... anderhalf..zoiets... Ik heb er vijf, dus ik ken het allemaal niet meer bijhouden, soms... ze gaan zo snel, hè? Voor je het weet zijn ze groter dan jij...

Carla: Ja, die tijd, dan stoppen ze alles in hun mond. Ik heb mijn dochter eens ondersteboven moeten houden omdat ze mijn krulspelden in haar mond had...

Emma: Ach, die kinderen. *(ze was alweer in haar tas aan het graaien en haalt er een paar foto's uit)*

Sophie: Oh, leuk, foto's! *(Emma houdt een foto omhoog. De andere dames buigen zich naar haar toe)*

Emma: Kijk, dit is hem...

Sophie: Oh, wat een lieverdje!

Emma: Ja, hè, lijkt precies op mijn dochter, da's ook zo'n snoes...

Loes: Èhm...

Emma: Hè?

Loes: Kijk ik nou verkeerd of...

Carla: Ja...

Emma: Wat?

Carla: D'r staat een hond op die foto...

Emma: Hè?

Loes: Ja, een Cockers Spaniel als ik het goed heb...

Emma: Hè? Wat krijgen we nou dan? *(ze houdt de foto vlak bij haar neus)* Ach, mijn ogen ook... *(ze graait weer in haar tas)*

Sophie: Oh, wat een leuke hond, zeg... *(ze vindt een bril)*

Carla: Eet die ook krijt of zo? *(Emma heeft de bril nu op en kijkt)*

Emma: Oh, ja, dat is Bas...

Sophie: Wat een schat, zeg... en zo levendig... Springt hij nog steeds zo hoog?

Emma: Ja, maar nou niet meer, hij is al een jaar of vijf dood nou...

Sophie: Oh, wat vreselijk!

Emma: Die hebben we 14 jaar gehad!

Sophie: Allemachtig, dat is oud...

Loes: Ja, 98 jaar oud, zeg...

Emma: Nee, 14... 14 is tie geworden...

Loes: Ja, maar hondenjaren tellen voor 7 mensen jaren... Als het een mens was geweest was hij 98 jaren oude geweest; 7 keer 14 is 98...

Carla: 98... nou, daar teken ik voor...

Sophie: Als het in goede gezondheid is wel, ja... (*Emma zet haar bril weer af en rommelt weer in haar tas*)

Emma: Maar waar heb ik Patrick nou zitten...

Carla: Het zou me niks verbazen als je Patrick echt in die tas had zitten! Wat heb je allemaal in die tas zitten, zeg... Het lijkt wel of je je halve huishouden er in hebt zitten... (*ook Sophie heeft haar tas gepakt en is daarin gaan zoeken*)

Loes: Ja, ze lijkt wel zo'n goochelaar...

Carla: Straks haalt ze d'r nog een stel konijnen uit of zo! (*nu produceert ook Sophie een foto*)

Sophie: Kijk, dit zijn die van mij...

Carla: Honden?

Sophie: Nee, kleinkinderen... (*ze wijst*) Dit is Anne... (*de dames buigen zich nu naar Sophie*)

Emma: Die daar?

Sophie: Nee, dat is mijn schoonzoon...

Emma: Oh...

Sophie: Die daar, met die paardestaartjes...

Emma: Ja, ik zie het...

Carla: Zeg, volgens mij moet je toch een andere bril opzetten... Deze helpt niet echt veel: d'r schoonzoon heeft toch echt geen paardenstaartjes in, hoor...

Emma: Ik, nee, hoor... mijn ogen zijn nog best, hoor... Ik gebruik hem alleen voor de krant lezen...

Carla: Niet voor foto's...? Maar je denkt dat haar schoonzoon met een baard haar kleindochter met paardenstaartjes is! Volgens mij moet je een nieuwe bril of zo...

Emma: Nou, ja... Ik heb al een gehoorapparaat, een pacemaker, een gebit, onder en boven, een haarstukje, een nieuwe heup... (*ze pauzeert even...*) Een pin in mijn hoofd, een nieuwe knie...

Carla: Nou, jij hebt er tenminste nog wat bij gekregen, bij mijn hebben ze er alleen maar dingen uit gehaald... als je op me hoofd sla, klinkt het hol, echt waar... (*Emma stopt haar bril weer in haar tas*)

Emma: Meid, schei uit, de helft van me ligt verdeeld over vier ziekenhuizen! (*Sophie heeft in tussen genietend naar de foto's van haar kleinkinderen zitten kijken*)

Sophie: Maar het houdt je wel jong hoor, die kleinkinderen, dat is zo leuk...

Carla: Ja, en het maakt je tien jaar ouder, als ze een middagje langs

geweest zijn! *(ze kijkt naar Loes)* Vin je ook nie?

Loes: Oh, dat weet ik niet... ik...

Emma: Oh, komen ze niet zo vaak langs bij je?

Loes: Nee, ik...

Carla: Alleen met Kerst en zo, zeker?

Loes: Nee, ik heb geen kinderen...

Emma: Oh...

Carla: Oh...

Loes: En dus ook geen kleinkinderen...

Emma: Jammer voor je...

Sophie: Ja...

Loes: Tja, het is er gewoon niet van gekomen...

Carla: Maar wel lekker rustig, dat wel, hoor... *(ze kijken allemaal vertederd naar de foto's. Loes komt iets te dicht in de buurt van Emma met haar bloemen. Ze wijkt weg)*

Emma: Vinnu ze niet mooi, mevrouw?

Loes: Oh, jawel, ik ben alleen allergisch voor bloemen..

Emma: Allergisch...

Loes: Ja, helaas...

Emma: Dus u ken niet tegen bloemen!

Loes: Dat klopt, ja... *(Emma kijkt naar de bloemen en dan verbijsterd naar Loes)*

Emma: Allergisch van bloemen... dat is toch wat...

Sophie: Oh, maar dat komt veel voor hoor, mijn schoonzus is allergisch voor rubber...

Emma: Nee, maar... als u niet tegen bloemen ken, waarom doet u deze cursus dan! *(nu kijken de andere dames verbaasd naar Emma)*

Loes: Deze cursus?

Emma: Ja... waarom gaat u dan bloemschikken?

Carla: Bloemschikken?

Loes: Bloemschikken?

Sophie: Bloemschikken? Maar...

Emma: Ja...

Loes: Maar mevrouw, dit is helemaal geen cursus bloemschikken!

Emma: Oh nee?

Loes: Nee, dit is een computer cursus...

Carla: Ja... computers...

Loes: We gaan leren internetten...

Emma: Computers...?

Sophie: Ja, een computercursus voor ouderen... *(maar Emma lijkt er niet eens zo van uit het veld geslagen)*

Emma: Oh... Nou ja...

Loes: Ik denk dat u verkeerd zit...

Sophie: Bloemschikken zit hiernaast, volgens mij... Ik zag net allemaal dames met mooie bloemen hiernaast het lokaal binnengaan...

Emma: Oh. *(maar tot verbazing van de andere dames blijft Emma gewoon zitten)*

Loes: Mevrouw?

Emma: Ja?

Loes: Moet u dan niet naar de andere klas?

Emma: Andere klas?

Carla zucht wanhopig.

Carla: Allemachtig!

Sophie: Voor bloemschikken? Wilt u niet naar bloemschikken?

Emma: Oh... nee hoor, ik vin het hier ook gezellig, en ik zit net zo lekker... En als ik tegenwoordig eenmaal zit, nou dat blijf ik ook zitten hoor! *(de andere dames moeten lachen)*

Carla: Hee, waarom doen jullie dit eigenlijk?

Emma: Oh, gezellig hoor; ik doe mee aan alles dat ze hier geven, twee maanden geleden deed ik nog boetseren en Italiaans voor gevorderden...

Sophie: Goh, voor gevorderden, was dat niet moeilijk?

Loes: Of had u al Italiaans voor beginners gedaan...

Emma: Nee, die voor beginners zat al vol, er was alleen nog plaats bij de gevorderden, dus heb ik dat maar gedaan... gezellig hoor... *(de dames kijken haar verbaasd aan)*

Carla: Volgens mij hebben ze haar hersenen ook ergens in een ziekenhuis liggen...

Emma: Wat zeg je?

Carla: Oh, niks...

Emma: Ja, je moet vrij dicht bij mijn linkeroor praten, mijn rechter doet het niet zo best meer...

Sophie: Maar, kon u dat dan volgen? Dat Italiaans voor gevorderden...

Emma: Welnee, ik begreep d'r geen bal van! Had net zo goed van een andere planeet kunnen komen! Maar heel gezellig, hoor... En u: doet u 't ook voor de gezelligheid?

Carla: Oh, ja, heel gezellig, zo'n bedompt klaslokaal... en ik had altijd al een hekel aan school... En het is hier nog ijskoud ook; ik denk dat ik zo mijn jas maar weer aan doe...

Loes: Maar, waarom doet u het dan?

Carla: Nou, je moet toch bijblijven... En mijn kleinkinderen zitten de hele dag achter zo'n computer, dus ik moet toch een beetje bijblijven...

Sophie: Ja, dat vind ik nou ook, maar ik vind het wel doodeng allemaal hoor, die computers; het is een heel andere wereld, vind u niet?

Loes: Nou nee, ik werk al met de computer, maar ik weet er niet zo veel van... daar ben ik ook hier...

Carla: Oh, je werkt nog?

Loes: Ja, bij een papierfabriek, administratief werk... Maar het is allemaal geautomatiseerd, dus ik moet wel bijblijven, anders ontslaan ze me..

Carla: Pff, op onze leeftijd nog werken, ik moet er niet aan denken...

Loes: Ja, het is ook best zwaar soms, van negen tot vijf en dat reizen, maar... mijn man is vorig jaar overleden en ik heb geen kinderen dus...

Carla: Ja, dan zit je thuis maar alleen, ja...

Loes: *(zachtjes)* Ja...

Sophie: Oh, maar af en toe lijkt het me ook heerlijk om eens lekker rust te hebben, zonder kinderen of kleinkinderen... Ze zijn prachtig hoor, ik zou ze niet kunnen missen, maar het is ook wel erg vermoeiend af en toe... Soms pas ik een hele dag op; nou, dat red ik bijna niet meer...

Emma: Vermoeiend! Welnee, meiden; ik krijg juist weer energie van ze! Ik zou allang dood en begraven zijn zonder mijn kleinkinderen...

Sophie: Ja, ze zijn prachtig, hoor, alleen soms... ze kunnen zo wild zijn, en nou ja, ik spaar porselein, dus dat is af en toe wel eng, als ze logeren...

Emma: Mijn zoon, daar zou ik wel eens tijdje buiten kunnen... Die heeft af en toe van die dingen; dat ken een rotzak zijn... net als z'n vader, hoor...

Carla: Ah, je man? Leeft die nog...?

Emma: Ja, in een verpleegtehuis, Alzheimer, al een paar jaar... nou is tie lief hoor, maar dat kon een rotzak zijn... Maar, ja, scheiden deed je niet hè, vroeger... Ze scheidden nu al als er een scheet vast zit, vinnu niet?

Carla: Ik ben gescheiden... en het had niets met scheten te maken... *(ze doet opstandig haar armen over elkaar, zo van: kom maar op)*

Oh, nee, maar d'r waren genoeg andere redenen... Breek met de bek niet open, zeg... Laat me daar maar niet over beginnen, zeg...

Emma: Oh... Al lang gescheiden... ?

Carla: Het is overmorgen tien jaar... Dan gaat de vlag weer uit...

Sophie: En u bent nooit hertrouwd...

Carla: Nog een man, nee dank je! Ik geen mannen meer... Ik heb er nog eentje achter me aan gehad; een overbuurman die wel eens klusjes aan het huis voor me deed, maar nee hoor, dank je feestelijk. Ik heb m'n portie wel gehad als het om mannen gaat, zeker weten... *(er valt even een stilte. Zijn ze niet een beetje te ver gegaan in hun*

openbaringen aan volkomen vreemden? Loes kijkt weer even naar het papier ze net ook al aan het lezen was: zeker informatie over de Computercursus voor ouderen en wat de cursus inhoudt allemaal)

Loes: Zouden we ook huiswerk krijgen, bij deze cursus...?

Sophie: Oh, jee, net als vroeger op school... Ik word er nu al helemaal een beetje zenuwachtig van; we krijgen ook al een examen aan het eind, geloof ik. En dan misschien ook nog moeilijk huiswerk...

Carla: Kan toch niet, ik heb geen computer thuis, hoor...

Emma: Ja, dat weet ik ook niet... Bij een andere cursus kon je thuis nog wel een beetje oefenen; als je wat bloemen hebt, of een oven of zo... Maar nee, ik heb ook geen computer...

Carla: En ik ga ook niet zo'n duur kreng aanschaffen..

Emma: Ja, wat zijn die dingen duur, hè? *(ze kijken allemaal even naar de computer die in de klas staat)*

Carla: Nou, schei uit!

Emma: Maar; heb je dan geen goeie elimtatie dan?

Carla: Alimentatie! Ja, van die centen die mijn man verdient zeker...! Hij is postbode... Nooit een cent te makken... Nee, centen van hem krijgen; als ik dat nog eens mee mag maken...

Emma: Ah... Is tie hertrouwd?

Carla: Ja, met een bijenhoudster...

Sophie: Wat zegt u?

Carla: Ja, echt waar, ze is bijenhoudster...

Loes: Houdt ze ze als hobby of...?

Emma: Als huisdieren zeg maar?

Carla: Nee, ze verdient aan de honing...

Loes: Oh...

Emma: Gossie...

Sophie: Wat wonderlijk...

Carla: En nooit gestoken; in d'r hele leven nog nooit gestoken... Nou, van mij mogen ze; want het is een kreng hoor... Allemachtig, wat een kreng... *(stilte)* Nou, waar blijft dat kreng...?

Sophie: De bijenhoudster?

Carla: Nee, die cursusleidster... *(ze kijkt omstandig op haar horloge)* Ze is al tien minuten te laat...

Emma: Ach, we zitten toch lekker... echt niemand een krakeling...? *(dan wordt de deur opengegooid en stormt Gerda binnen; een en al paniek, handen en armen vol tassen met boodschappen en kokskledij)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto